

ABSTRAKT

Cílem této práce je úvaha nad funkčností a efektivností jednoho ze základních prostředků, kterými EU, na rozdíl od klasických mezinárodních organizací disponuje, pro prosazování a kontrolu dodržování práva EU členskými státy, řízením pro porušení Smlouvy v jeho nejnovější podobě tak, jak ji upravuje Lisabonská smlouva v čl. 258 – 260 SFEU.

Práce obsahuje i dvě témata, která autor považuje za úzce související s tématem řízení pro porušení Smlouvy, kapitoly věnující se řízení o předběžné otázce a odpovědnosti státu za škodu způsobenou jednotlivci. Vzájemnou souvislost těchto institutů autor spatřuje v tom, že řízení pro porušení Smlouvy, spolu s řízením o předběžné otázce podle čl. 267 SFEU a s vnitrostátním řízením o náhradě škody způsobené jednotlivci porušením práva EU, představují základní procesní prostředky zajišťující efektivitu práva EU. Do práce je dále zahrnuta úvaha nad Projektem EU Pilot, iniciativou, jejímž cílem je užší spolupráce mezi členskými státy a Komisí.